

- Ο πίνακας που ακολουθεί περιλαμβάνει τα πλέον εύχρηστα επίθετα που σχηματίζουν ανώμαλα παραθετικά:

θετικός	συγκριτικός	υπερθετικός
ἀγαθός	ὁ, ἡ ἀμείνων, τὸ ἀμεινον ὁ, ἡ βελτίων, τὸ βέλτιον ὁ, ἡ κρείττων, τὸ κρείττον ὁ, ἡ λῶων, τὸ λῶον	ἄριστος, -η, -ον βέλτιστος, -η, -ον κράτιστος, -η, -ον λῶστος, -η, -ον
κακός	ὁ, ἡ κακίων, τὸ κακίον ὁ, ἡ χείρων, τὸ χείρον	κάκιστος, -η, -ον χείριστος, -η, -ον
καλός	ὁ, ἡ καλλίων, τὸ κάλλιον	κάλλιστος, -η, -ον
μέγας	ὁ, ἡ μείζων, τὸ μείζον	μέγιστος, -η, -ον
μικρός	ὁ, ἡ ἐλάττων, τὸ ἐλαττον	ἐλάχιστος, -η, -ον
ὀλίγος	ὁ, ἡ μείων, τὸ μείον	ὀλίγιστος, -η, -ον
πολύς	ὁ, ἡ πλείων, τὸ πλεον	πλείστος, -η, -ον

- Ο συγκριτικός βαθμός των επιθέτων που σχηματίζουν ανώμαλα παραθετικά κλίνεται όπως το δικατάληκτο τριτόκλιτο επίθετο ὁ/ἡ σῶφρων, τὸ σῶφρον.

	ενικός αριθμός		πληθυντικός αριθμός	
	αρσενικό - θηλυκό	ουδέτερο	αρσενικό - θηλυκό	ουδέτερο
τιμή	ὁ/ἡ βελτίων	τὸ βέλτιον	οἱ/αἱ βελτίονες, βελτίους	τὰ βελτίονα, βελτίω
παιδί	τοῦ/τῆς βελτίονος	τοῦ βελτίονος	τῶν βελτιόνων	τῶν βελτιόνων
ἡμέρα	τῷ/τῇ βελτίονι	τῷ βελτίονι	τοῖς/ταῖς βελτίοσι	τοῖς βελτίοσι
οἶκος	τόν/τὴν βελτίονα, βελτίω	τὸ βέλτιον	τούς/τάς βελτίονας, βελτίους	τὰ βελτίονα, βελτίω
ἐκείνη	(ὃ) βέλτιον	(ὃ) βέλτιον	(ὃ) βελτίονες, βελτίους	(ὃ) βελτίονα, βελτίω

Γ. Περιφραστικοί τύποι παραθετικών

Όλα τα επίθετα (και τα επιρρήματα) μπορούν να σχηματίσουν και περιφραστικά παραθετικά ως εξής:

Συγκριτικός: μᾶλλον + θετικός βαθμός επιθέτου

Υπερθετικός: μάλιστα + θετικός βαθμός επιθέτου
π.χ. εὐδαίμων, **μᾶλλον** εὐδαίμων, **μάλιστα** εὐδαίμων

Δ. Επίθετα που δε σχηματίζουν παραθετικά

Δε σχηματίζουν παραθετικά τα επίθετα που σημαίνουν: ὕλη (π.χ. λίθινος), τόπο (π.χ. θαλάσσιος), χρόνο (π.χ. ἐνιαύσιος = ετήσιος), μέτρο (π.χ. πηχυαῖος), συγγένεια ή καταγωγή (π.χ. πατρικός), μόνιμη κατάσταση (π.χ. θνητός, ἀθάνατος).

II. Παραθετικά επιρρημάτων

A. Ομαλά

Συγκριτικός: ταυτίζεται με την αιτιατική ενικού του συγκριτικού βαθμού του επιθέτου στο ουδέτερο γένος, δηλ. έχει την κατάληξη **-τερον**.
π.χ. δικαίως → δικαιότερον

Υπερθετικός: ταυτίζεται με την αιτιατική πληθυντικού του υπερθετικού βαθμού του επιθέτου στο ουδέτερο γένος, δηλ. έχει την κατάληξη **-τατα**.
π.χ. δικαίως → δικαιότατα.